

Og så har jeg lyst til, som en indfaldsvinkel til det, jeg skal sige, at låne nogle ord fra min gode ven Grundtvig i »Kirken den er et gammelt hus«. Det synes jeg var den helt rigtige salme her, hvor han formulerer det meget flot:

»Vi er hans hus og kirke nu,
bygget af levende stene,
som under kors med ærlig hu
troen og dåben forene;
var vi på jord ej mer end to,
bygge dog ville han og bo
hos os i hele sin vælde.«

Det er nr. 95 i Højskolesangbogen, nr. 280 i Den Danske Salmebog, hvis man hellere vil have den derfra.

Her synes jeg, der i en meget kort form er sagt noget væsentligt om den danske folkekirke, og jeg vil ligesom ministeren gå tilbage til reformationsåret. Der fik vi et meget vigtigt dokument vedtaget i Danmark, nemlig kirkeordnansen fra 1537, og her skelner man, og jeg citerer, mellem »Vorherres Jesu Kristi ordinans« og »kongens ordinans«, og det hedder her:

»Den første hører alene Gud til og omfatter især den rette forkyndelse af lov og evangelium, forvaltningen af sakramenterne og oplæring af børnene i den kristne børnelærdom, katekismus. Det er ikke vor, men Vorherres Jesu Kristi ordinans, og den kan der ikke rokkes ved. Den bygger på Guds ord og bør ikke hindres af menneskelige koncilier.«

Så kommer den anden ordinans, kongens, og den har ikke nogen speciel hellighedskarakter. Der er en række praktiske ting, der skal tages stilling til. Man nævner her spørgsmål om tid og sted for gudstjenester, præstevalg osv.

Her mener jeg, vi har skitseret en virkelig evangelisk kirkeforståelse. Et er evangeliet og sakramenterne, som er kirkens livskilde, noget andet er de menneskelige ordninger, som til forskellige tider kan være forskellige, og denne distinktion mellem Jesu Kristi ordinans og kongens ordinans svarer helt til Den Ausburgske Bekendelse art. 28, overhovedet til Luthers tankegang.

I 1849 fik vi, hvad jeg vil kalde en stiltfærdig revolution på det kirkelige område. Det væsentlige var, at vi fik religionsfrihed, men denne principielle skelnen mellem Guds ordinans, kunne vi sige kirkens indre liv, og hele administrationen har vi videreført, hvor det, der lå hos

kongen, den enevældige konge, her går til kirkeminister og Folketing.

Den næste vigtige epoke var i begyndelsen af det forrige århundrede, hvor vi fik I. C. Christensens lovgivning, især lov om menighedsråd.

Hvad er så Folketingets opgave på det kirkelige område? Ja, netop ud fra den principielle tanke, jeg har skitseret, og som jeg deler, er det jo Folketingets opgave at lægge de bedst mulige rammer for kirkens hovedopgave: evangeliets forkyndelse. Med at lægge rammer tænker jeg også på rammer for de frivillige kirkelige organisationer.

Jeg nævner nogle væsentlige beslutninger, der er truffet: Den ene går tilbage til før vi fik den frie forfatning, nemlig til 1736, da fik vi indført konfirmandundervisning som det begreb, vi kender i dag. Der har selvfølgelig været en dåbsundervisning tidligere, men her var en beslutning, som jeg tror har betydet utrolig meget for kendskabet til kristendommen.

I slutningen af – og nu skal man jo sige – forrige århundrede var både kirkeminister og Folketing aktive og tog initiativ til det, der populært hedder minikonfirmandundervisning, som ministeren også er inde på. Det synes jeg er et meget godt eksempel på, hvordan man har lagt en ydre ramme fra Folketingets side, som har haft denne rigtige intention at fremme kendskabet til kristendommen blandt alle folkekirkens medlemmer.

Kristeligt Folkeparti har netop fremsat et slutningsforslag. Det er igen om nogle rammespørgsmål, jeg skal ikke komme ind på det her, blot antyde det, vi får jo tid til at drøfte det, men det er igen udtryk for, hvad der er Folketingets opgave: at vurdere rammespørgsmål og lægge dem bedst muligt til rette.

For mig er nøglebehovet i dag, at vi fremmer kendskabet til Bibelens indhold, og dér er det så vores opgave at lægge de ydre rammer til rette, men selve opgaven, det, der hører under Guds ordinans, skal vi i denne forsamling holde fingrene væk fra; men vi har en vigtig opgave med rammerne, og det medvirker vi meget gerne til.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Det har været en interessant diskussion at følge som kirkeminister. Der er nogle få ting, som jeg gerne vil påpege i forhold til både forespørgslenes ordlyd og til vores videre arbejde i regeringen med kirkepolitikken.